

Statens Side pr. Seng er fastslaaet til, føre til en samlet Udgift paa 1,072,800 Kr. for et Aar. Jeg skal ikke paastaa, at dette Tal er rigtigt, og ejheller, at det er tilnærmelsesvis rigtigt, men jeg vil dog gaa ud fra, at det er henad det rigtige, i hvert Fald føler jeg mig beroliget ved den Tanke, at det er saaledes. Men skulde det vise sig, at det ikke slaar til, vil jeg minde dem, der i øvrigt have Betænkeligheder derved, om, hvad jeg allerede tidligere har været inde paa, at Forslaget har en Bestemmelse i § 10 om, at Loven inden 1911 igen skal lægges paa Rigsdagens Bord til Revision, og skulde det saa have vist sig, at det, som her er sket, virkelig var et Spring ud i Mørket, som det ærede Medlem udtalte, maatte Lovgivningsmagtens Faktorer sørge for, at man igen kom ind i Lyset. Jeg føler mig overbevist om, at selv om det nu har sine Vanskeligheder paa dette Omraade at finde ind i Lyset fra Mørket, hvad man i og for sig ikke skulde synes, at det kunde have, saa vil det i hvert Fald til den Tid kunne lade sig gøre. Jeg kan derfor ikke lade mig afskrække af Betænkeligheder med Hensyn til den finansielle Side af Sagen, skønt jeg meget gerne indrømmer, at jeg har saadanne. Det er, som sagt, mit Haab, at hvis der skulde være taget fejl, vil det kunne rettes i Fremtiden. Hvad der skal ske i Løbet af de 5 Aar, det ligger jo desuden til Dels i Rigsdagens Haand, idet Bevillingen til Oprettelsen af disse Helbredelsesanstalter skal vedtages paa Finansloven, og saa kan Rigsdagen jo til enhver Tid begrænse Anstaltens Antal og Størrelse. — Dermed har jeg i alt væsentligt udtalt, hvad jeg paa nærværende Tidspunkt har at sige om disse to betydningsfulde Lovforslag. Jeg skal slutte med at gentage den anbefaling, som jeg tidligere har givet dem, min bedste anbefaling. Jeg mener, det er en meget betydelig Sag, at disse Love, naar de træde ud i Livet, ville bringe Solskin og Sollys ind i mangt et fattigt Hjem, og det vil jeg gerne paa en rimelig og fornuftig Maade være med at virke hen til. Dette at bevare en sund Sjæl i et sundt Legeme og altsaa at have et sundt Legeme at bevare en sund Sjæl i, er en af de gyldneste Regler i Timelighedens Land, og Lovforslagene, som de her foreligge, pege i den Retning, og det er mit Haab, at de ogsaa ville hjælpe til at føre i den Retning. Dermed skal jeg slutte, idet jeg til allersidst maa sige, at det er mit sikre Haab, at Lovforslagene maa føres igennem Rigsdagen i denne Samling.

Ejsing: Jeg vil ogsaa gerne være med til at give disse Lovforslag min anbefaling, idet jeg mener, at de ville virke til megen Gavn, og at det vil være til Ære for den danske Rigsdag, om de kunde blive gennemførte snart. Der er jo to Sider i disse Lovforslag, det er de forebyggende og de helbredende Foranstaltninger. Jeg ved ikke, hvilken Side man just skal tillægge den største Vægt, men jeg er tilbøjelig til at tro, at det maa være de forebyggende Foranstaltninger, om ikke af anden Grund, saa af den, at man ved dem i mange Tilfælde standser Kilden til den slemme Sygdom, der hænger her i Landet som i mange andre Lande, og dernæst fordi de forebyggende Foranstaltninger ogsaa ere de billigste. Jeg ved nok, at adskillige sige, at man nu om Stunder er nær ved at drukne i Hygiejne, men jeg tror ikke, at det er saa galt, og at vi mere snakke derom, end vi egentlig rette os efter de hygiejniske Forskrifter, der blive givne. Jeg tror, vi have adskilligt at lære endnu om, at det er Lys og Luft, vi trænge til, og at det er noget, man billigt kan faa. Det vide vi nok alle sammen, men vi faa blot ikke fat i det paa den rigtige Maade. Dernæst faa disse Foranstaltninger ogsaa en stor Betydning som Opdragelsesmiddel. Det, at Folk lære, at de paa en billig Maade kunne holde sig sunde, mener jeg ogsaa har Betydning ikke blot for det legemlige, men ogsaa for det aandelige Velvære. Jeg vil i denne Forbindelse nævne den ny § 9, der er bleven indsat i Lovforslaget om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulosen. Jeg mener, at de Forholdsregler, der derefter skulle træffes, ere ganske udmærkede. Rigtignok vil det maaske mest blive i Teorien, de komme til at virke; det kommer saa forfærdelig an paa, hvorledes vi faa dem udført i Praksis. Der vil maaske i saa Henseende vise sig adskillige Vanskeligheder, men jeg er ikke i Tvivl om, at den Hensigt, man har med denne Foranstaltning, peger den Vej, vi skulle, og at den i Forbindelse med adskillige andre vil bidrage til, at vi faa sundere Forhold. Disse Regler ville maaske mest faa Betydning ude paa Landet i Landsby-skoler. Jeg hilser dem med Glæde, det gælder blot om, at vi kunne faa dem gennemførte paa en god og fornuftig Maade.

Det er jo ikke saa længe siden, man er begyndt at kæmpe mod Tuberkulosen, i hvert Fald paa den Maade, hvorpaa det nu sker. Sanatoriebehandlingen er jo ikke af gammel Dato. Da den først begyndte at slaa igennem, var den Stemning ved at